

для того, щоб їх почути, або допомогти їм розпочати кар'єру та запобігти насильству.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.26

НАТАЛІЯ ОЛЕКСІЇВНА ЯРУТА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Захист людей від жорстокості, попередження злочинів проти них є надзвичайно важливим, соціально значущим і актуальним завданням.

Насильством наповнені різні сфери людського буття: політичне, економічне, духовне та сімейно-побутове. Воно має вираження у війнах, убивствах, знеціненні життя, пануванні таких явищ як антигуманність, агресія, жорстокість.

Проблема насильства в суспільстві ускладнюється ще й тим, що значна частина постраждалих від насильства – вихідці з неблагополучних верств населення, молоді жінки, «діти вулиці», в долях яких мало хто зацікавлений, люди похилого віку. Найбільш розповсюдженим насильством в суспільстві є насильство по відношенню до неповнолітніх та домашнє насильство.

Насильство в сім'ї відбувається у всіх секторах суспільства, незалежно від релігії, раси, сексуальних вподобань, професійного та освітнього рівня. Особи, які чинять насильство, намагаються одержати владу та контроль над їхніми близькими.

Домашнє насильство небезпечне тим, що мало людей які говорять та звертаються до правоохоронних органів для допомоги у вирішенні проблем домашнього насильства. Головними постраждалими в домашньому насильству є жінки та діти, це найбільш слабкі особи які не можуть захистити себе від багатьох форм насильства відносно них.

Домашнє насильство має в собі 4 форми насильства : фізичне, економічне, психологічне, сексуальне.

Фізичне насильство – це форма домашнього насильства, що включає в себе ляпаси, стусани, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побойів, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, заподіяння смерті.

Сексуальне насильство – протиправне посягання одного члена сім'ї на статеву недоторканість іншого члена сім'ї, а також дії сексуального характеру по відношенню до неповнолітнього члена сім'ї.

В сучасному житті жертв сексуального насильства стало набагато більше.

Психологічне насильство – це насильство, пов’язане з дією одного члена сім’ї на психіку іншого члена сім’ї шляхом словесних образ або погроз, у тому числі щодо третіх осіб, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи.

Психологічне насильство часто спричиняє депресії, нервові розлади, загострення хронічних захворювань, і навіть призводить до самогубства. Психологічне насильство в сім’ї супроводжує всі інші види насильства.

Економічне насильство – умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру.

Розв’язати проблему домашнього насильства щодо неповнолітніх можна тільки у разі спільної роботи педагогів, батьків і всіх дорослих, які так чи інакше причетні до виховання дітей. Метою роботи щодо вирішення наслідків насильства є не заміна або усунення батьків, які не в змозі нести відповідальність за виховання своїх дітей, а допомога сім’ї у відновленні або формуванні здатності до названої діяльності.

У діяльність щодо припинення насильства повинні залучатися працівники правоохоронної системи, органів опіки та піклування, представники соціальної та педагогічної спільнот, співробітники медичної і психологічної служб.

Науковий керівник В. В. Кочина